03/06/2022

Η εκ δεξιών Καθέδρα

/ Γνώμες

Του π. Δημητρίου Μπόκου

Με την ενσάρκωσή του ο Θεός «επί της γης ώφθη και τοις ανθρώποις συνανεστράφη». Θέλησε να έλθει αυτοπροσώπως ανάμεσά μας, να μας δώσει τη δυνατότητα να τον γνωρίσουμε από κοντά, μάλλον να (ανα)γνωριστούμε από αυτόν πάλι ως γνήσια τέκνα του («γνόντες τον Θεόν, μάλλον δε γνωσθέντες υπ' αυτού»), «ίνα την υιοθεσίαν απολάβωμεν». Αφότου γνωρίσαμε τον Χριστό, δεν είμαστε πλέον δούλοι, αλλά υιοί του Θεού. Γι' αυτό η Χάρη του Αγίου Πνεύματος παρακινεί την καρδιά μας να αναζητεί τον Θεό και να τον φωνάζει «αββά», πατέρα. Όντας όμως γνήσιοι υιοί του Θεού, γινόμαστε και κληρονόμοι του (Γαλ. 4, 1-8· Ρωμ. 8, 14-17).

Αυτό το οφείλουμε αποκλειστικά στον Ιησού Χριστό. Εκείνος, μέσα από μια θαυμαστή διαδικασία, μας έκαμε συγκληρονόμους του, μας έδωσε θέση δίπλα του, στη Βασιλεία του Θεού. Η τελευταία πράξη του, η αυλαία των συγκλονιστικών γεγονότων που για χάρη μας έλαβαν χώρα κατά την επί γης παρουσία του, ήταν η

ένδοξη Ανάληψή του. Η εκ δεξιών του Θεού καθέδρα. Η ανθρώπινη φύση του, άρρηκτα πάντα ενωμένη με τη θεία του φύση, ανέβηκε στον ουρανό «και εκάθισεν εκ δεξιών του Θεού» (Μαρκ. 16, 20). Έγινε συγκάθεδρος της Αγίας Τριάδας.
Στην ανθρώπινη φύση του Χριστού όμως εμπεριέχεται δυνάμει παγγενής ο Αδάμ. Όλο το ανθρώπινο γένος. Και όσοι πιστεύουν σ' αυτόν και βαπτίζονται, ενεργοποιούν το χάρισμα να αποτελούν τα μέλη του και όλοι μαζί το Σώμα του. Όντας ενσωματωμένοι πάνω του, γινόμαστε και εμείς μαζί του συγκάθεδροι στα δεξιά του Θεού. «Κληρονόμοι μεν Θεού, συγκληρονόμοι δε Χριστού» (Ρωμ. 8, 17).

Η άνοδος του Χριστού στον ουρανό, σε αντίθεση με την υπόλοιπη βιοτή του επί της γης, συνοδεύεται από δόξα. Τον λαμπρό αυτόν θρίαμβο προαναγγέλλει ο προφήτης Δαυΐδ από παλιά με τα λόγια: «Είπεν ο Κύριος τω Κυρίω μου· Κάθου εκ δεξιών μου, έως αν θω τους εχθρούς σου υποπόδιον των ποδών σου». Ο Κύριος θα δώσει σε σένα (τον Μεσσία) ισχυρό βασιλικό σκήπτρο από τη Σιών. Έχε λοιπόν απόλυτη εξουσία πάνω στους εχθρούς σου. Η εξουσία σου αυτή θα σε συνοδεύει κατά την ημέρα της ένδοξης φανέρωσής σου εν μέσω των αγίων σου. Αυτή η θέση αρμόζει μόνο σε σένα, διότι ο Θεός Πατήρ λέγει, ότι σε έχει γεννήσει «εκ γαστρός προ εωσφόρου». Από την ίδια την ουσία του, ανάρχως, πριν από κάθε άλλο δημιούργημα. Ο Θεός Πατήρ ορκίστηκε αμετάκλητα, ότι συ θα είσαι (ο μοναδικός) «ιερεύς εις τον αιώνα κατά την τάξινΜελχισεδέκ». Εχθροί, βασιλείς, άρχοντες, κάθε άλλη εξουσία θα συντριβεί (Ψαλμ. 109, 1-7). «Πάντα τα πέρατα της γης, πάσαι αι πατριαί των εθνών» θα προσκυνήσουν τον Κύριο. Διότι «του Κυρίου» είναι «η βασιλεία και αυτός δεσπόζει των εθνών» (Ψαλμ. 21, 28-29).

Με τη Σταύρωση, την Ανάσταση και την Ανάληψη «εδοξάσθη ο Υιός του ανθρώπου». Ο δοξασμός αυτός αφορά την ανθρώπινη φύση του, αφού η θεία φύση δεν μειώνεται, ούτε πάσχει ποτέ. Στον Σταυρό πάσχει ο Χριστός ως άνθρωπος. Στον τάφο εναποτίθεται το νεκρό σώμα του. Στην Ανάσταση έχουμε έγερση-ζωοποίηση του σώματος και επανένωση με την ψυχή του. Όλα αυτά είναι πράγματα-γεγονότα που αφορούν όχι τη θεότητα, αλλά την ανθρωπότητα μόνο του Χριστού. Αποκαταστημένη πλήρως η ανθρώπινη φύση του Χριστού ανεβαίνει πλέον στον ουρανό και κάθεται εκ δεξιών του Πατρός.

Σ' αυτὴνακριβώς τη δόξα του ο Χριστός θέλει να μετέχουμε και μεις. Θέλει κι εμάς μαζί του παντού, διότι «ουκ επαισχύνεται» να μας ονομάζει αδελφούς του. Λέγει προς τον Πατέρα του, «θέλω, ίνα όπου ειμί εγώ», να είναι και όλοι όσους διάλεξα και αγάπησα (Ιω. 17, 24). Μας θέλει να είμαστε ένα μαζί του. Εκ δεξιών του Θεού. Να συμβασιλεύουμε αιώνια. Μας έχει προορίσει να είμαστε κι εμείς κληρονόμοι αιώνιας δόξας (Ρωμ. 8, 30).

Τί ανυπέρβλητο μεγαλείο για τον άνθρωπο!